

Arrest

nr. 261 905 van 8 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VERSCHUEREN
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 24 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 april 2021 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VERSCHUEREN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren en getogen te Jiquilisco, Canton Isla Mendez te Usulután. U studeerde voor leerkracht aan de universiteit in San Salvador. Uw ouders

werken beiden als leerkracht en hebben een winkel aan hun huis. In 2017 begon u Engelse les te geven in de school Centro Escolar Gustavo Guerrero in Jiquilisco.

Op 5 november 2018, op het einde van het schooljaar, werd u bedreigd door een leerling van u, met de bijnaam El Sayco. De vader van El Sayco was een bendelid bij de MS13. U had hem gebuisd voor Engels, waarvoor hij wraak wilde nemen, en diezelfde dag had u hem tegengehouden toen hij slaags was geraakt met een andere student, die tot de bende 18 bleek te behoren. Hij zei u dat daar spijt van zou krijgen. Op 6 november 2018 is El Sayco samen met nog twee andere bendeleden naar uw huis gekomen. U moest ter compensatie omdat u hem gebuisd had en omdat u hem had tegengehouden tijdens een gevecht, duizend dollar betalen binnen de week. Indien niet, zouden ze u van het leven beroven. U kon dat geld niet betalen dus u besloot de wijk te verlaten en naar een vriend in Santa Tecla te verhuizen. Op 12 november 2018 vertrok u vroeg in de ochtend. U werd tegengehouden door bendeleden van de bende 18. Zij eisten 500 dollar van u en vroegen u ook om u bij hen aan te sluiten, omdat u een bendelid van hen had verdedigd. U negeerde de vraag om u bij hen aan te sluiten en u zei dat u geen 500 dollar op zak had. U zou het later komen betalen. De bendeleden lieten u gaan, maar als u niet zou terugkeren met het geld, zouden ze u doden. U reisde verder naar Santa Tecla, waar u bij een vriend verbleef en in januari 2019 startte met het geven van privélessen. Op 14 augustus 2019 stopte een auto naast u toen u te voet onderweg was. Twee mannen zeiden dat ze nog een rekening met u te vereffenen hadden. U zette het op een lopen en kon aan hen ontkomen. U besloot dat het ook in Santa Tecla niet meer veilig was voor u en u ging op zoek naar een ander land om naar toe te kunnen reizen.

Op 3 september 2019 verliet u legaal met uw eigen paspoort El Salvador met het vliegtuig. Na een tussenstop in Spanje kwam u op 4 september 2019 aan in België, waar u op 13 september 2019 een verzoek om bescherming indiende.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw identiteitskaart, twee werkattesten, een verklaring onder ede van uw vader samen met een kopie van zijn identiteitskaart, een verklaring onder ede van uw buurman samen met een kopie van zijn identiteitskaart, een verklaring op ede van een collage samen met een kopie van zijn identiteitskaart, een werkattest, een verklaring van uw directeur samen met een kopie van zijn identiteitskaart, een verklaring van uw kerk samen met een kopie van de identiteitskaart van uw pastoor, uw vliegtickets en uw diploma.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw problemen met MS13 geenszins weten te overtuigen. Nadat leden van die bende op 6 november 2018 naar uw woning kwamen om te eisen dat u hen binnen de week 1.000 dollar zou betalen, heeft u op 12 november 2018 uw ouderlijk huis in Canton Isla Mendez in de provincie Usulután verlaten en u bent bij een vriend bent gaan inwonen in Santa Tecla (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt vreemd genoeg echter niet dat er nadien nog bendeleden naar u op zoek zijn gegaan om het geld dat ze van u wilden, te eisen. U heeft geen enkele informatie over bendeleden die naar uw ouderlijk huis zouden zijn gekomen om hun geld te eisen (CGVS, p. 15). Dit is opmerkelijk aangezien u stelde aan uw eigen huis bedreigd en afgeperst te zijn geweest op 6 november 2018 door bendeleden van de MS13 (CGVS, p. 12). U zou binnen de week duizend dollar moeten betalen (CGVS, p. 12). Dat u niet weet of deze bendeleden deze duizend dollar zijn komen opeisen aan uw huis, kan niet overtuigen (CGVS, p. 15). Indien bendeleden u heden nog

zouden viseren omwille van afpersingsgeld dat u in november 2018 niet aan hen zou hebben betaald, is het niet aannemelijk dat deze bendeleden u niet simpelweg bij u thuis zouden zijn komen opzoeken. Sterker nog, u stelt geen enkele informatie te hebben over de situatie na uw vertrek, niet aan uw ouderlijk huis, noch aan het huis van uw vriend in Santa Tecla, hetgeen toch vragen oproept bij uw verklaringen (CGVS, p. 15). Dat u aldus hier geen enkele informatie over kan verschaffen, terwijl u verklaart nog in contact te staan met uw ouders, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met MS 13 (CGVS, p. 7, 15). Ook de verklaring van uw vader die u neerlegt, opgemaakt op 26 augustus 2019, maakt geen enkele melding van het feit dat bendeleden het aan zijn huis nog steeds op u gemunt zouden hebben (zie vertaling in de blauwe map). Dit is erg opmerkelijk. In informatie over de bendes in El Salvador kan immers het volgende gelezen worden: "Street gangs demand absolute loyalty from all gang members, their partners and their families. This can also extend to the people who live in the areas gangs control. Acts perceived to be betrayal or traición are usually punished with murder, and this risk can extend to family members."

Wat betreft uw voorgehouden problemen met de bende 18 moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat u er niet in slaagt te duiden hoe de leden van die bende, die niet in uw wijk aanwezig waren, u herkenden toen u om vier uur 's ochtends in een wagen zat die een naburige wijk binnenreed (CGVS, p. 13, 16, 18). U zegt simpelweg niet te weten hoe ze erachter kwamen wie u was, hetgeen weinig overtuigend is (CGVS, p. 18). Ten tweede is het vreemd dat bendeleden van de bende 18 u 500 dollar vroegen, terwijl ze u terzelfdertijd prezen omdat u "één van hen" had verdedigd. Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat ze altijd geld nodig hadden om wapens te kopen, hetgeen geenszins een aannemelijke verklaring is (CGVS, p. 18). Ten derde is het weinig geloofwaardig dat de bendeleden, die geld van u wilden en u wilden rekruteren, u zomaar lieten beschikken met de belofte van uwentwege dat u het later wel zou betalen, zonder dat u zelfs maar iets geantwoord heeft op hun eis dat u lid van hen zou worden (CGVS, p. 13, 18-19). U weet bovendien niet of de bendeleden van de bende 18 dit geld ooit zijn komen zoeken aan uw ouderlijk huis (CGVS, p. 15). Uit het geheel van bovenstaande argumenten, blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw problemen met de bende 18.

Voorts moet worden opgemerkt dat u ook in Santa Tecla geen problemen meer heeft gekend met bendeleden van de MS13 of bende 18. U stelt dat u er bij een vriend woonde en er privé-lessen gaf (CGVS, p. 11). U verklaarde dat een auto met daarin twee personen u op 14 augustus 2019 de pas afsneed. Ze zeiden dat u nog een openstaande rekening had (CGVS, p. 13-14). Dit blijkt echter een louter blote bewering te zijn die u op geen enkele wijze met enig objectief bewijsmateriaal weet te staven. U weet bovendien niet wie deze mannen waren, noch tot welke bende ze behoorden (CGVS, p. 14, 20). Dat bendeleden, die volgens uw verklaringen reeds sinds november 2018 naar u op zoek waren, u zomaar iets zouden toeroepen waarna u het simpelweg op een lopen kon zetten, is niet aannemelijk (CGVS, p. 20). Bovendien komt uw verklaringen, dat u na 14 augustus 2019 twee weken ondergedoken leefde in het huis van uw vriend, niet overeen met het feit dat u op 19 augustus 2019 nog een nieuwe identiteitskaart bent gaan afhalen (CGVS, p. 21).

Ook over uw paspoort legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo blijkt dat u uw paspoort reeds op 2 juli 2019 heeft afgehaald (CGVS, p. 5). Gevraagd om welke reden u toen dit paspoort heeft afgehaald, stelt u dat dit met het doel was om naar België te kunnen reizen (CGVS, p. 5). Wat verder in het persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat u oorspronkelijk niet van plan was om het land te verlaten. Pas na het incident van 14 augustus 2019 besloot u om te vertrekken uit El Salvador (CGVS, p. 13-14). U wordt er vervolgens op gewezen dat als u pas na 14 augustus 2019 manieren begon te zoeken om het land te verlaten, het toch vreemd is dat u reeds in juli 2020 uw paspoort heeft afgehaald met als doel om naar België te reizen, waarna u uw verklaring wijzigt en stelt dat u een nieuw paspoort nodig had omdat het vorige gestolen was (CGVS, p. 21, opmerkingen notities). Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat uw verklaring over een gestolen paspoort een louter blote bewering betreft die u niet weet te staven. Voorts wordt nog opgemerkt dat ook uw broer en zus momenteel in Santa Tecla wonen en u geen weet heeft of zij daar problemen kennen (CGVS, p. 7-8). Geheel van bovenstaande argumenten doet de commissaris-generaal dan ook besluiten dat er heden in uw hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van leerkracht op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u

betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

U verklaarde voorts dat er soms benedeleden van de MS13 naar de zaak van uw ouders kwamen om eten of drank te vragen. Een keer werden jullie bedreigd door een dronken bendelid, dat volgens u niet bij zijn volle bewustzijn was en hij is deze bedreiging niet nagekomen (CGVS, p. 15). Een dergelijke aanvaring met een dronken bendelid in het verleden is onvoldoende om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Ten overvloede wordt nog toegevoegd dat de afpersingen en bijhorende bedreigingen die u gekend zou hebben, afkomstig zijn van niet-overheidsactoren, met name van benedeleden van de MS 13 en bende 18. Hoewel de bendes een grote invloed hebben op het dagelijkse leven in El Salvador, blijkt uit de aan het dossier toegevoegde landeninformatie ook dat de Salvadoraanse staat hard optreedt tegen de bendes. Er worden in de strijd tegen de bendes maatregelen genomen en worden zowel benedeleden als niet-benedeleden ook gerechtelijk vervolgd en veroordeeld. Voor zover uit de landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een "failed state" kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming tegen bendes totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. U moet bijgevolg aantonen dat in uw individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is (zie naar analogie: Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 243 705 dd. 5 november 2020). Uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkel moment bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten in El Salvador (CGVS, p. 13). U stelt dienaangaande dat dit voor u simpelweg geen optie was omdat de politie in El Salvador corrupt is (CGVS, p. 13). U toont aldus niet aan dat Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden met betrekking tot de door u ingeroepen problemen met de benedeleden van MS 13 en bende 18, noch dat u geen toegang zou hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. U toont dan ook niet aan dat met betrekking tot uw problemen geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is en dat u er geen toegang toe zou kunnen krijgen. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. U moet daarbij aannemelijk maken dat u alle, in uw individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid heeft uitgeput, wat in casu niet het geval is. Deze vaststelling wordt verder ondersteund door het feit dat u wel contact heeft gezocht met een advocaat in El Salvador omtrent uw problemen, en dat u die advocaat verklaringen onder ede heeft laten afnemen van uw vader, de pastoor, uw directeur en een collega (CGVS, p. 5, 13, 14). U had dus toegang tot een advocaat die op de hoogte was van uw problemen, doch blijkt uit uw verklaringen dat u heeft nagelaten om verdere bescherming bij de autoriteiten te zoeken (CGVS, p. 5, 13, 14). Aangezien in uw individuele omstandigheid niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboorteakte, identiteitskaart, paspoort en rijbewijs hebben enkel betrekking op uw identiteit en nationaliteit, uw diploma toont uw studies aan, allen elementen die heden niet ter discussie staan. De attesten van uw werk tonen enkel aan dat u Engelse les heeft gegeven, hetgeen heden evenmin wordt betwist door het CGVS. Uw reisplan toont enkel uw reisroute naar België aan, hetgeen niet in vraag wordt gesteld. Met betrekking tot de verklaringen onder ede van uw vader, een collega, een buurman, uw directeur en het attest van de pastoor van de kerk dient te worden opgemerkt dat al deze verklaringen zijn opgesteld op vraag van u en uw advocaat (CGVS, p. 5). Deze documenten hebben aldus een sterk gesolliciteerd karakter. Bovendien is de inhoud van deze documenten ook niet van dien aard om de gedane vaststelling door het CGVS te ondermijnen, deze documenten bevatten namelijk louter een herhaling van de door u afgelegde verklaringen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd

door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud hebben enkel betrekking op bepaalde schrijfwijze van namen en plaatsnamen en kunnen aldus geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift zich niet te kunnen vinden in de motieven van de bestreden beslissing. Verzoeker meent dat zijn situatie consequent op eenduidige manier in zijn nadeel wordt geïnterpreteerd en dat er onvoldoende gewicht wordt gegeven aan de verschillende getuigenissen.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. De verwerende partij maakt op 10 september 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire” van 13 juli 2021;
- COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke

vervolgning in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw problemen met MS13 geenszins weten te overtuigen. Nadat leden van die bende op 6 november 2018 naar uw woning kwamen om te eisen dat u hen binnen de week 1.000 dollar zou betalen, heeft u op 12 november 2018 uw ouderlijk huis in Canton Isla Mendez in de provincie Usulután verlaten en u bent bij een vriend bent gaan inwonen in Santa Tecla (CGVS, p. 11). Uit uw verklaringen blijkt vreemd genoeg echter niet dat er nadien nog bendeleden naar u op zoek zijn gegaan om het geld dat ze van u wilden, te eisen. U heeft geen enkele informatie over bendeleden die naar uw ouderlijk huis zouden zijn gekomen om hun geld te eisen (CGVS, p. 15). Dit is opmerkelijk aangezien u stelde aan uw eigen huis bedreigd en afgeperst te zijn geweest op 6 november 2018 door bendeleden van de MS13 (CGVS, p. 12). U zou binnen de week duizend dollar moeten betalen (CGVS, p. 12). Dat u niet weet of deze bendeleden deze duizend dollar zijn komen opeisen aan uw huis, kan niet overtuigen (CGVS, p. 15). Indien bendeleden u heden nog zouden viseren omwille van afpersingsgeld dat u in november 2018 niet aan hen zou hebben betaald, is het niet aannemelijk dat deze bendeleden u niet simpelweg bij u thuis zouden zijn komen opzoeken. Sterker nog, u stelt geen enkele informatie te hebben over de situatie na uw vertrek, niet aan uw ouderlijk huis, noch aan het huis van uw vriend in Santa Tecla, hetgeen toch vragen oproept bij uw verklaringen (CGVS, p. 15). Dat u aldus hier geen enkele informatie over kan verschaffen, terwijl u verklaart nog in contact te staan met uw ouders, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw problemen met MS 13 (CGVS, p. 7, 15). Ook de verklaring van uw vader die u neerlegt, opgemaakt op 26 augustus 2019, maakt geen enkele melding van het feit dat bendeleden het aan zijn huis nog steeds op u gemunt zouden hebben (zie vertaling in de blauwe map). Dit is erg opmerkelijk. In informatie over de bendes in El Salvador kan immers het volgende gelezen worden: "Street gangs demand absolute loyalty from all gang members, their partners and their families. This can also extend to the people who live in the areas gangs control. Acts perceived to be betrayal or traición are usually punished with murder, and this risk can extend to family members."

Wat betreft uw voorgehouden problemen met de bende 18 moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat u er niet in slaagt te duiden hoe de leden van die bende, die niet in uw wijk aanwezig waren, u herkenden toen u om vier uur 's ochtends in een wagen zat die een naburige wijk binnenreed (CGVS, p. 13, 16, 18). U zegt simpelweg niet te weten hoe ze erachter kwamen wie u was, hetgeen weinig overtuigend is (CGVS, p. 18). Ten tweede is het vreemd dat bendeleden van de bende 18 u 500 dollar vroegen, terwijl ze u terzelfdertijd prezen omdat u "één van hen" had verdedigd. Hiermee geconfronteerd, stelt u louter dat ze altijd geld nodig hadden om wapens te kopen, hetgeen geenszins een aannemelijke verklaring is (CGVS, p. 18). Ten derde is het weinig geloofwaardig dat de bendeleden, die geld van u wilden en u wilden rekruteren, u zomaar lieten beschikken met de belofte van uwentwege dat u het later wel zou betalen, zonder dat u zelfs maar iets geantwoord heeft op hun eis dat u lid van hen zou worden (CGVS, p. 13, 18-19). U weet bovendien niet of de bendeleden van de bende 18 dit geld ooit zijn komen zoeken aan uw ouderlijk huis (CGVS, p. 15). Uit het geheel van bovenstaande argumenten, blijkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw problemen met de bende 18.

Voorts moet worden opgemerkt dat u ook in Santa Tecla geen problemen meer heeft gekend met bendeleden van de MS13 of bende 18. U stelt dat u er bij een vriend woonde en er privé-lessen gaf (CGVS, p. 11). U verklaarde dat een auto met daarin twee personen u op 14 augustus 2019 de pas afsneed. Ze zeiden dat u nog een openstaande rekening had (CGVS, p. 13-14). Dit blijkt echter een louter blote bewering te zijn die u op geen enkele wijze met enig objectief bewijsmateriaal weet te staven. U weet bovendien niet wie deze mannen waren, noch tot welke bende ze behoorden (CGVS, p. 14, 20). Dat bendeleden, die volgens uw verklaringen reeds sinds november 2018 naar u op zoek waren, u zomaar iets zouden toeroepen waarna u het simpelweg op een lopen kon zetten, is niet aannemelijk (CGVS, p. 20). Bovendien komt uw verklaringen, dat u na 14 augustus 2019 twee weken ondergedoken leefde in het huis van uw vriend, niet overeen met het feit dat u op 19 augustus 2019 nog een nieuwe identiteitskaart bent gaan afhalen (CGVS, p. 21).

Ook over uw paspoort legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo blijkt dat u uw paspoort reeds op 2 juli 2019 heeft afgehaald (CGVS, p. 5). Gevraagd om welke reden u toen dit paspoort heeft afgehaald, stelt u dat dit met het doel was om naar België te kunnen reizen (CGVS, p. 5). Wat verder in het persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat u oorspronkelijk niet van plan was om het land te verlaten. Pas na het incident van 14 augustus 2019 besloot u om te vertrekken uit El Salvador (CGVS, p. 13-14). U wordt er vervolgens op gewezen dat als u pas na 14 augustus 2019 manieren begon te zoeken om het land te

verlaten, het toch vreemd is dat u reeds in juli 2020 uw paspoort heeft afgehaald met als doel om naar België te reizen, waarna u uw verklaring wijzigt en stelt dat u een nieuw paspoort nodig had omdat het vorige gestolen was (CGVS, p. 21, opmerkingen notities). Dienaangaande wordt nog opgemerkt dat uw verklaring over een gestolen paspoort een louter blote bewering betreft die u niet weet te staven. Voorts wordt nog opgemerkt dat ook uw broer en zus momenteel in Santa Tecla wonen en u geen weet heeft of zij daar problemen kennen (CGVS, p. 7-8). Geheel van bovenstaande argumenten doet de commissaris-generaal dan ook besluiten dat er heden in uw hoofde geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel van leerkracht op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

U verklaarde voorts dat er soms benedeleden van de MS13 naar de zaak van uw ouders kwamen om eten of drank te vragen. Een keer werden jullie bedreigd door een dronken bendelid, dat volgens u niet bij zijn volle bewustzijn was en hij is deze bedreiging niet nagekomen (CGVS, p. 15). Een dergelijke aanvaring met een dronken bendelid in het verleden is onvoldoende om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Ten overvloede wordt nog toegevoegd dat de afpersingen en bijhorende bedreigingen die u gekend zou hebben, afkomstig zijn van niet-overheidsactoren, met name van benedeleden van de MS 13 en bende 18. Hoewel de bendes een grote invloed hebben op het dagelijkse leven in El Salvador, blijkt uit de aan het dossier toegevoegde landeninformatie ook dat de Salvadoraanse staat hard optreedt tegen de bendes. Er worden in de strijd tegen de bendes maatregelen genomen en worden zowel benedeleden als niet-benedeleden ook gerechtelijk vervolgd en veroordeeld. Voor zover uit de landeninformatie kan blijken dat overheidsbescherming in El Salvador niet in alle gevallen beschikbaar of doeltreffend is, kan evenwel ook niet besloten worden dat El Salvador als een "failed state" kan beschouwd worden of dat overheidsbescherming tegen bendes totaal afwezig zou zijn. Dit hangt af van de individuele omstandigheden van de zaak. U moet bijgevolg aantonen dat in uw individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar is (zie naar analogie: Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 243 705 dd. 5 november 2020). Uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkel moment bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten in El Salvador (CGVS, p. 13). U stelt dienaangaande dat dit voor u simpelweg geen optie was omdat de politie in El Salvador corrupt is (CGVS, p. 13). U toont aldus niet aan dat Salvadoraanse overheden geen bescherming kunnen of willen bieden met betrekking tot de door u ingeroepen problemen met de benedeleden van MS 13 en bende 18, noch dat u geen toegang zou hebben tot overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5 § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet. U toont dan ook niet aan dat met betrekking tot uw problemen geen doeltreffende en niet-tijdelijke overheidsbescherming beschikbaar is en dat u er geen toegang toe zou kunnen krijgen. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend bij gebrek aan nationale bescherming. U moet daarbij aannemelijk maken dat u alle, in uw individuele omstandigheden, redelijke en nuttige beschermingsmogelijkheden vanwege de overheid heeft uitgeput, wat in casu niet het geval is. Deze vaststelling wordt verder ondersteund door het feit dat u wel contact heeft gezocht met een advocaat in El Salvador omtrent uw problemen, en dat u die advocaat verklaringen onder ede heeft laten afnemen van uw vader, de pastoor, uw directeur en een collega (CGVS, p. 5, 13, 14). U had dus toegang tot een advocaat die op de hoogte was van uw problemen, doch blijkt uit uw verklaringen dat u heeft nagelaten om verdere bescherming bij de autoriteiten te zoeken (CGVS, p. 5, 13, 14). Aangezien in uw individuele omstandigheid niet aangetoond is dat er geen overheidsbescherming voorhanden is, kunnen de beweerdelijke bedreigingen door niet-overheidsactoren niet beschouwd worden als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboorteakte, identiteitskaart, paspoort en rijbewijs hebben enkel betrekking op uw identiteit en nationaliteit, uw diploma toont uw studies aan, allen elementen die heden niet ter discussie staan. De attesten van uw werk tonen enkel aan dat u Engelse les heeft gegeven, hetgeen heden evenmin wordt betwist door het CGVS. Uw reisplan toont enkel uw reisroute naar België aan, hetgeen niet in vraag

wordt gesteld. Met betrekking tot de verklaringen onder ede van uw vader, een collega, een buurman, uw directeur en het attest van de pastoor van de kerk dient te worden opgemerkt dat al deze verklaringen zijn opgesteld op vraag van u en uw advocaat (CGVS, p. 5). Deze documenten hebben aldus een sterk gesolliciteerd karakter. Bovendien is de inhoud van deze documenten ook niet van dien aard om de gedane vaststelling door het CGVS te ondermijnen, deze documenten bevatten namelijk louter een herhaling van de door u afgelegde verklaringen.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politie mensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, moeten verzoekers individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoeker evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

Waar verzoeker erop wijst dat hij als leraar naast het overdragen van kennis ook een gezagsfunctie uitoefent en hij door de terechtwijzing van een kind van een bendelid wordt aanzien als iemand die zich verzet tegen hun autoriteit en derhalve naar een algemeen rapport over de bende MS13 verwijst en de UNHCR Guidelines, gaat hij voorbij aan de concrete en pertinente motieven die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen met MS13. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker verwijst naar algemene informatie en de overeenkomst met de door hem beweerde problemen. Waar verzoeker stelt dat hij des te meer in the picture liep omdat hij zich erg engageerde als lid van de school, erop wijst dat de directeur in zijn verklaring stelt dat verzoeker zich onderscheidde door zijn hoog verantwoordelijkheidsgevoel en hij een gekende figuur was in zijn gemeenschap en als leraar in belangrijke mate aanzien wordt als vertegenwoordiger van de autoriteiten, weerlegt hij de concrete en pertinente vaststellingen evenmin.

De verwijzing naar een algemene situatie of een risicoprofiel volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Verzoeker verwijst naar de nieuwe verklaring van zijn vader die hij bij het verzoekschrift voegt. Net zoals de verklaringen die verzoeker eerder neerlegde, heeft ook deze verklaring een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd het opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

Uit de inhoud blijkt dat verzoekers vader sinds verzoekers vertrek wordt afgeperst om wekelijks 100 dollar te betalen aan de bende MS13. Hierin wordt tevens gesteld dat de bende duidelijk maakte dat eens ze verzoeker vinden ze hem zullen vermoorden en dat zij verzoekers vader hebben gedwongen om hen foto's van verzoeker te bezorgen.

Een dergelijke verklaring kan dan ook niet als een objectief stuk worden aanzien aangezien in de bestreden beslissing nog wordt gesteld dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, die beweert op 6 november 2018 aan zijn eigen huis bedreigd en afgeperst te zijn geweest door bendeleden van de MS13, verklaart niet te weten of er nadien nog bendeleden naar hem op zoek zijn gegaan om het geld dat ze van hem wilden, te eisen en hij geen enkele informatie heeft over bendeleden die naar zijn ouderlijk huis zouden zijn gekomen om hun geld te eisen

Indien bendeleden verzoeker heden nog zouden viseren omwille van afpersingsgeld dat hij naar eigen zeggen in november 2018 niet aan hen zou hebben betaald, is het niet aannemelijk dat deze bendeleden hem niet simpelweg bij hem thuis zouden zijn komen opzoeken. Het feit dat verzoeker hier geen enkele informatie over kan verschaffen, terwijl hij verklaart nog in contact te staan met zijn ouders, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn problemen met MS 13. Ook de verklaring van verzoekers vader die hij eerder neerlegde, opgemaakt op 26 augustus 2019, maakt geen enkele melding van het feit dat bendeleden het nog steeds op verzoeker gemunt zouden hebben.

Waar verzoekers vader thans in zijn nieuwe verklaring stelt dat hij verzoeker hiermee psychologisch niet wilde belasten en hij hem wilde beschermen en nu omwille van de negatieve beslissing die verzoeker heeft gekregen toch meedeelt dat de bedreigingen nog steeds actueel zijn en er wel bijkomende informatie wordt verschaft, kan de Raad niet overtuigen. Dit kan immers geenszins volstaan als valabel argument om te verschonen of te verklaren dat belangrijke informatie die deel uitmaakt van de kern van verzoekers beweerd vrees voor vervolging wordt verzwegen of achtergehouden. Het gegeven dat deze bende nog naar verzoeker op zoek is na zijn vertrek uit het ouderlijk huis, is dermate fundamenteel in de beoordeling naar de nood aan internationale bescherming dat niet kan worden ingezien waarom een dergelijk essentieel element wordt verzwegen of achtergehouden om verzoeker te beschermen en hem psychologisch te ontzien. Verzoeker legt overigens geen enkel medisch attest neer waaruit blijkt dat hij psychologisch niet in staat zou zijn om met dergelijke informatie om te gaan.

Het feit dat verzoeker pas een nieuwe verklaring van zijn vader neerlegt na het in kennis te zijn gesteld van de bestreden beslissing en de concrete motivering ervan, wijst erop dat deze verklaring eerder uit opportunistische overwegingen werd opgesteld en neergelegd. Deze verklaring is derhalve geheel niet objectief noch geloofwaardig te noemen en kan geheel niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Het gegeven dat een lokale priester deze feiten bevestigt in een verklaring van 23 maart 2021, die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, doet hier niets aan af. Ook deze verklaring is gesolliciteerd en gelet op het voorgaande allesbehalve objectief te noemen.

De Raad merkt op dat de neergelegde persartikelen die volgens verzoekers vader berichten over het omkomen van twee neven van verzoekers ouders door bendedgeweld niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze artikelen conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging worden genomen, aangezien de Raad geen kennis kan nemen van de precieze inhoud ervan. Hetzelfde moet worden gezegd van het door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde attest met betrekking tot de gezondheidstoestand van verzoekers zus. Waar er in het Engels valt te lezen dat zijn zus ernstige mentale beperkingen heeft, wordt niet verduidelijkt noch aangetoond in welke mate dit een ander licht zou kunnen werpen op de gedane vaststellingen.

Verzoeker meent dat het niet meteen duidelijk is waarom het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het ongeloofwaardig vindt dat hij kan ontsnappen aan de bende 18 door hen te zeggen dat hij later zal betalen. Volgens verzoeker is het volstrekt mogelijk dat hij op die manier

uitstel kon bekomen en is het duidelijk dat zijn tussenkomst op school hem in het vizier van deze bende heeft gebracht.

Verzoeker geeft opnieuw echter geen enkele verklaring en slaagt er niet in te duiden hoe de leden van die bende 18, die niet in zijn wijk aanwezig waren, hem herkenden toen hij om vier uur 's ochtends in een wagen zat die een naburige wijk binnenreed. Bijkomend acht de Raad het niet aannemelijk dat de bendeleden van de bende 18 hem 500 dollar vroegen, terwijl ze hem terzelfdertijd prezen omdat hij “*één van hen*” had verdedigd. Voorts is het niet geloofwaardig dat de bendeleden, die geld van verzoeker wilden en hem wilden rekruteren, hem vervolgens zomaar lieten beschikken met de belofte dat het later wel zou worden betaald. Het feit dat verzoeker niet weet of de bendeleden dit geld ooit zijn komen zoeken aan zijn ouderlijk huis, bevestigt alleen maar de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Waar hij in zijn verzoekschrift wijst op de alomtegenwoordigheid van bendes in El Salvador geeft hij tevens te kennen dat hij op 24 augustus 2019 nog werd herkend door bendeleden. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steeds stelde dat dit gebeurde op 14 augustus 2019, waardoor hij dit incident thans 10 dagen later situeert (Vragenlijst, vraag 3.5; Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13).

Waar verzoeker stelt dat het niet vreemd is dat hij kon ontsnappen door in steegjes te lopen waar de auto niet in raakte, gaat hij voorbij aan de toch wel enigszins genuanceerdere motivering van de bestreden beslissing. Zo werd vastgesteld dat verzoeker verklaarde dat een auto met daarin twee personen hem op 14 augustus 2019 de pas afsneed en dat ze zeiden dat hij nog een openstaande rekening had. Dit blijkt vooreerst wel degelijk een louter blote bewering te zijn die verzoeker op geen enkele wijze met enig objectief bewijsmateriaal weet te staven. Verzoeker weet zelfs niet wie deze mannen waren, noch tot welke bende ze behoorden. Het gegeven dat bendeleden, die naar eigen zeggen reeds sinds november 2018 naar hem op zoek waren, hem zomaar iets zouden toeroepen waarna verzoeker het simpelweg op een lopen kon zetten, is ook voor de Raad niet aannemelijk. Bovendien komt verzoekers verklaring, dat hij na 14 augustus 2019 twee weken ondergedoken leefde in het huis van zijn vriend, niet overeen met het feit dat hij op 19 augustus 2019 nog een nieuwe identiteitskaart is gaan afhalen.

De verwijzing naar algemene rapporten over het bestaan en de praktijken van de bendes in El Salvador is ontoereikend om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Ook de loutere verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat overheidsbescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet altijd gegarandeerd is, volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Verzoeker betoogt ook nog dat hij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om door bendes te worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in het buitenland waardoor hij wordt geacht over financiële middelen te beschikken.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden geviseerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en incidenten door en met bende leden MS-13 en 18 niet geloofwaardig, om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uit af te leiden. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bende gerelateerde problemen, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bende gerelateerd probleem een risico zou lopen om opnieuw te worden geviseerd door bende leden, laat staan dat zijn vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzarend zou zijn.

Het feit dat hij een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als een persoon die in het buitenland heeft verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat hij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoeker bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zal worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu zijn beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van zijn individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Wat betreft de vaststellingen rond verzoekers paspoort stelt verzoeker nog dat hij bij de eerste vraag hiernaar tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk dacht dat de *protection officer* vroeg waar hij met zijn derde paspoort naartoe was gegaan, terwijl deze vroeg waarom hij dit derde paspoort had aangevraagd. Verzoeker stelt dat zijn antwoord voor een tegenstrijdigheid met andere verklaringen zorgde, doch meent dat dit slechts een kleine tegenstrijdigheid is die te verklaren is door het verwarren van waar en waarom. Volgens is deze verwarring aannemelijk aangezien de *protection officer* bij de bespreking van het eerste paspoort vroeg waarheen hij ermee is gegaan.

De Raad stelt vast dat verzoeker verklaarde dat hij zijn derde paspoort reeds op 2 juli 2019 heeft afgehaald en gevraagd om welke reden hij toen dit paspoort heeft aangevraagd, stelt verzoeker dat dit met het doel was om naar België te kunnen reizen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Het argument dat hij verkeerdelijk dacht dat de *protection officer* vroeg waar hij met zijn derde paspoort naartoe was gegaan, terwijl deze vroeg waarom hij dit derde paspoort had aangevraagd, vindt geen steun in de notities van het persoonlijk onderhoud.

De gestelde vraag "*om welke reden heeft u toen dat 3^e paspoort aangevraagd*" was immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, maar ook het antwoord is duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar namelijk "*om naar hier te kunnen komen, om te kunnen reizen naar hier*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5) (eigen onderlijning). Deze laatste verklaring beantwoordt wel degelijk de vraag "waarom" hij een paspoort heeft afgehaald en niet, zoals verzoeker thans tracht voor te houden, de vraag waar hij met zijn paspoort naartoe is gegaan. Het gegeven dat hem vlak hiervoor gevraagd werd of hij de vorige paspoorten heeft gebruikt om naar het buitenland te gaan, doet hier dan ook niets aan af.

Waar verzoeker nog verwijst naar de verschillende getuigenissen die hij heeft verzameld, doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete en pertinente vaststellingen die maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem beweerde problemen, noch aan de concrete vaststellingen met betrekking tot deze getuigenissen in de bestreden beslissing.

De voorgelegde documenten worden niet aangevuld en geruggesteund door geloofwaardige verklaringen. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers vluchtrelaas en zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoeker bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de bijgebrachte arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers betoog dat zijn vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel "sociale groep", valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat hij in El Salvador geen bescherming kan krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar El Salvador zou worden vervolgd of geïsoleerd.

2.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoeker brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hem in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF